

Ο Άγιος επίσκοπος Νικόλαος Βελιμίροβιτς †18 Μαρτίου 1956)

Άγ

[Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#)

Ο Άγιος Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) γεννήθηκε στις 23

Δεκεμβρίου 1880 μ.Χ. στο χωριό Λέλιτς της κεντροδυτικής Σερβίας.

Ήταν το πρώτο από τα εννέα τέκνα των ευσεβών αγροτών Δραγομίρου και Αικατερίνης. Ασθενικός στην σωματική του διαπλαση και κράση, επέδειξε από μικρός την ευφυΐα του, τη μεγάλη του αγάπη προς τον Θεό και την Εκκλησία και την κλίση προς τον μοναχικό βίο.

Σπούδασε, παρά το γεγονός της μεγάλης πτωχείας της οικογένειάς του, στη θεολογική σχολή Βελιγραδίου, ανακηρύχθηκε διδάκτωρ της Θεολογίας στη Βέρνη της Ελβετίας (1908 μ.Χ.), διδάκτωρ στην Οξφόρδη της Αγγλίας (1909 μ.Χ.) και το Χάλλε της Γερμανίας (1911 μ.Χ.). Γνώριζε επτά γλώσσες, μεταξύ των οποίων και την ελληνική.

Ο Νικόλαος λάτρευε τον Θεό εξ όλης της καρδιάς, ισχύος και διανοίας αυτού, και ο Θεός του έδωσε στόμα και σοφία ασυναγώνιστο και ακαταγώνιστο. Εκάρην μοναχός και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στη μονή Ρακόβιτσα, κοντά στο Βελιγράδι, τον Δεκέμβριο του έτους 1909 μ.Χ.

Είχε αρρωστήσει βαριά από δυσεντερία και έταξε, εάν ο Κύριος τον θεραπεύσει, να Του αφιερωθεί διά βίου με όλη του την ύπαρξη, όπως και έγινε. [\(περισσότερα...\)](#)